

(Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742 i z 1996 r. Nr 139, poz. 652) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 po wyrazach „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”;
- 2) w § 4 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Ministrowi Spraw Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”;
- 3) w § 9:
 - a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zaświadczenie o okresach służby w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza lub innych dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach,”

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) orzeczenie komisji lekarskiej o niezdolności funkcjonariusza do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidzkich,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Okresy pełnienia służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej potwierdza, w formie zaświadczenia, komórka kadrowa właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia przez funkcjonariusza służby w danej formacji.

1b. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, komórka kadrowa wydaje na żądanie funkcjonariusza, który spełnia warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

672

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 7 lipca 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania szkód poniesionych przez Policję, Państwową Straż Pożarną i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz służbę zdrowia w związku z ich działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej oraz trybu wypłaty odszkodowań przez jej organizatora.

Na podstawie art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ustalania szkód, które poniosły Policja, Państwowa Straż Pożarna i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz służba zdrowia w mieniu użytym przez ich jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „jednostką poszkodowaną”, w związku z ich działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej, oraz tryb wypłaty odszkodowań, przysługujących z tytu-

łu odpowiedzialności organizatora imprezy masowej za wyrządzone rzeczywiste szkody w tym mieniu.

§ 2. 1. Powstanie oraz rozmiar szkody w mieniu użytym przez jednostkę poszkodowaną, w związku z działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej, stwierdza się protokołem ustaleń zniszczonego i uszkodzonego mienia, zwanego dalej „protokołem”, sporządzonym przez przedstawiciela jednostki poszkodowanej przy współudziale przedstawiciela organizatora imprezy masowej. Wzór protokołu stanowi załącznik do rozporządzenia.

2. Do ustalenia powstania i rozmiaru szkody, o której mowa w ust. 1, przystępuje się niezwłocznie po zakończeniu imprezy masowej, a jeżeli jest to niemożliwe, w szczególności ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia, spowodowane pożarem lub użyciem chemicznych środków służących do obezwładniania osób — niezwłocznie po ustaniu zagrożenia.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się odrębnie dla każdej z jednostek poszkodowanych.

4. Protokół powinien zawierać ilość oraz zwięzły opis stanu mienia zniszczonego i uszkodzonego.

5. Protokół podpisują przedstawiciel jednostki poszkodowanej oraz przedstawiciel organizatora imprezy masowej, opatrują go datą oraz przekazują po jednym egzemplarzu jednostce poszkodowanej i organizatorowi imprezy masowej.

§ 3. 1. Kierownik jednostki będącej dysponentem środków budżetowych, któremu podlega jednostka poszkodowana, wyznacza swojego przedstawiciela do ustalenia powstania szkody i zawiadamia o tym organizatora imprezy masowej, nie później niż na 14 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy masowej.

2. W zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, podaje się imię i nazwisko, stanowisko, ewentualnie stopień służbowy, miejsce pracy, numer telefonu służbowego wyznaczonego przedstawiciela i przedstawiciela rezerwowego, który zastępuje go w nagłych wypadkach.

3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do organizatora imprezy masowej.

§ 4. 1. Ewentualne rozbieżności w ocenie zniszczeń i uszkodzeń mienia, o którym mowa w § 1, przedstawiciele jednostki poszkodowanej i organizatora imprezy masowej uzgadniają w terminie 7 dni od daty sporządzenia protokołu.

2. W razie niezgodnienia rozbieżności, o których mowa w ust. 1, można zlecić wykonanie ekspertyzy lub oceny technicznej.

3. Koszty związane z ekspertyzą lub oceną techniczną, o której mowa w ust. 2, ponoszą w częściach równych jednostka poszkodowana i organizator imprezy masowej.

§ 5. Kierownik jednostki, o którym mowa w § 3 ust. 1, na podstawie protokołu ustala wysokość szkody, z uwzględnieniem zasad określonych w § 6 i 7.

§ 6. 1. Wysokość szkody, wynikającą ze zniszczenia mienia, ustala się według cen zakupu takiego samego przedmiotu z daty wyrządzenia szkody, uwzględniając stopień jego zużycia przed zaistnieniem szkody.

2. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny zakupu takiego samego przedmiotu, jego wartość ustala się według cen zakupu przedmiotu tego samego rodzaju.

§ 7. 1. Wysokość szkody, wynikającą z uszkodzenia mienia, ustala się w kwocie stanowiącej równowartość przywrócenia uszkodzonego mienia do stanu sprzed zaistnienia szkody.

2. Jeżeli koszty naprawy lub remontu przekroczyłyby kwotę, o której mowa w ust. 1, wysokość szkody ustala się na zasadach określonych w § 6.

§ 8. Po ustaleniu wysokości szkody kierownik jednostki, o którym mowa w § 3 ust. 1, przekazuje organizatorowi imprezy masowej zestawienie zawierające ilość i wartość zniszczonego i uszkodzonego mienia oraz kwotę odszkodowania.

§ 9. W uzasadnionych przypadkach, szczególnie ze względu na termin wykonania remontu lub naprawy uszkodzonego mienia, można określić odszkodowanie w kwotach odrębnych dla mienia zniszczonego i mienia uszkodzonego, przekazując organizatorowi imprezy masowej odrębne zestawienia, przy zachowaniu wymogów określonych w § 8.

§ 10. Organizator imprezy masowej w terminie 14 dni od daty otrzymania zestawienia, o którym mowa w § 8 i 9, jest obowiązany do zapłaty odszkodowania na rachunek bankowy wskazany przez przekazującego zestawienie.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia 7 lipca 1999 r. (poz. 672)

Wzór

Data

PROTOKÓŁ

ustaleń zniszczonego i uszkodzonego mienia użytego przez

(nazwa i adres poszkodowanej jednostki organizacyjnej)

w czasie i miejscu odbywania się imprezy masowej w

(miejscowość)

w dniu dokonanych przez:

(data)

1) przedstawiciela poszkodowanej jednostki organizacyjnej

(stanowisko, ewentualnie stopień, imię i nazwisko, miejsce pracy, telefon)

2) przedstawiciela organizatora imprezy masowej

(imię, nazwisko, miejsce pracy, telefon)

Lp.	Nazwa przedmiotu	Ilość, jednostka miary	Opis stanu przedmiotu zniszczonego lub uszkodzonego	Uwagi

1)
(podpis)2)
(podpis)

673

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 21 czerwca 1999 r.

w sprawie akcji przeciwlodowej na wodach morskich.

Na podstawie art. 49 § 1 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. — Kodeks morski (Dz. U. z 1998 r. Nr 10, poz. 36) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie zalodzenia wód morskich dla zapewnienia bezpiecznej żeglugi prowadzi się akcję przeciwlodową.

2. Akcja przeciwlodowa obejmuje:

- 1) łamanie lodów i torowanie drogi statkom za pomocą lodofamaczy w portach morskich, na redach i kotwiczowiskach tych portów oraz na torach wodnych prowadzących do portów,
- 2) udzielanie interwencyjnej pomocy statkom, które z powodu lodów nie mogą kontynuować podróży lub znajdują się w stanie zagrożenia — na akwenach innych niż wymienione w pkt 1,

3) organizowanie konwojów w celu grupowego przeprowadzania statków przez lody na akwenach objętych akcją przeciwlodową.

§ 2. Lodofamaczem w rozumieniu rozporządzenia jest statek wyznaczony do prowadzenia akcji przeciwlodowej.

§ 3. Akcją przeciwlodową kieruje kierownik akcji przeciwlodowej, którym jest:

- 1) Kapitan Portu Gdynia — dla rejonu wschodniego, obejmującego terytorialny zakres działania dyrektorów Urzędów Morskich w Gdyni i Słupsku, z wyłączeniem portu Kołobrzeg,
- 2) Kapitan Portu Szczecin — dla rejonu zachodniego, obejmującego terytorialny zakres działania dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie oraz w porcie Kołobrzeg.